

Прокуратура України
ХЕРСОНСЬКА ОБЛАСНА ПРОКУРАТУРА

вул. Михайлівська, 33, м. Херсон, 73025 факс: (0552) 42-04-26
e-mail: sekretariat@kherson.gp.gov.ua, web: www.kherson.gp.gov.ua
Код ЄДРПОУ 04851120

№ _____

На № _____ від _____

ПОВІДОМЛЕННЯ
про підозру

місто Одеса

«23» 08 2023 року

Старший групи прокурорів – начальник відділу протидії порушенням прав людини у правоохоронній та пенітенціарній сферах Херсонської обласної прокуратури Донеv Сергій Іванович, розглянувши матеріали кримінального провадження № 42023230000000250, внесені 19.05.2023 до Єдиного реєстру досудових розслідувань за ознаками кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 109 КК України, та встановивши наявність достатніх доказів для повідомлення особі про підозру у вчиненні кримінального правопорушення, відповідно до ст. ст. 40, 42, 276, 277, 278 КПК України -

П О В І Д О М И В :

Гостеву Аркадію Олександровичу,
11.02.1961 року народження, громадянину
Російської Федерації, уродженцю Шацького
району Рязанської області РРФСР,
зареєстрованому за адресою: Російська
Федерація, м. Москва, проспект
Пролетарський, 1, кв. 186,

про підозру у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 109 КК України, кваліфікуючими ознаками якого є дії, вчинені з метою захоплення державної влади.

Згідно зі статтею 1 Основного Закону України - Конституції, Україна є суверенна і незалежна, демократична, соціальна, правова держава.

Статтями 6 та 8 Конституції України передбачено, що державна влада в Україні здійснюється на засадах її поділу на законодавчу, виконавчу та судову. Органи законодавчої, виконавчої та судової влади здійснюють свої повноваження у встановлених Конституцією межах і відповідно до законів України. Конституція України має найвищу юридичну силу. Закони та інші нормативно-правові акти приймаються на основі Конституції України і повинні відповідати їй.

У той же час статтею 5 Конституції України констатовано, що носієм суверенітету і єдиним джерелом влади в Україні є народ. Народ здійснює владу безпосередньо і через органи державної влади та органи місцевого самоврядування. Ніхто не може узурпувати державну владу.

Рішенням Конституційного Суду України у справі за конституційним поданням про офіційне тлумачення положень частини першої статті 103 Конституції України в контексті положень її статей 5, 156 та за конституційним зверненням громадян про офіційне тлумачення положень частин другої, третьої, четвертої статті 5 Конституції України (справа про здійснення влади народом від 05.10.2005 № 6-рп/2005 (справа № 1-5/2005)) встановлено, що узурпація державної влади означає неконституційне або незаконне її захоплення органами державної влади чи органами місцевого самоврядування, їх посадовими особами, громадянами чи їх об'єднаннями тощо.

Також відповідно до статей 132, 133 Конституції України територіальний устрій України ґрунтується на засадах єдності та цілісності державної території, поєднання централізації і децентралізації у здійсненні державної влади, збалансованості і соціально-економічного розвитку регіонів, з урахуванням їх історичних, економічних, екологічних, географічних і демографічних особливостей, етнічних і культурних традицій.

Систему адміністративно-територіального устрою України складають: Автономна Республіка Крим, області, райони, міста, райони в містах, селища і села.

До складу України входять: Автономна Республіка Крим, Вінницька, Волинська, Дніпропетровська, Донецька, Житомирська, Закарпатська, Запорізька, Івано-Франківська, Київська, Кіровоградська, Луганська, Львівська, Миколаївська, Одеська, Полтавська, Рівненська, Сумська, Тернопільська, Харківська, Херсонська, Хмельницька, Черкаська, Чернівецька, Чернігівська області, міста Київ та Севастополь. Міста Київ та Севастополь мають спеціальний статус, який визначається законами України.

Окрім викладеного, 24.10.1945 набув чинності Статут Організації Об'єднаних Націй, підписаний 26.06.1945, яким фактично створено Організацію Об'єднаних Націй (далі - ООН).

До складу ООН входять Україна, Російська Федерація та ще 49 країн-засновниць, а також інші країни світу. Згідно з частиною 4 статті 2 Статуту ООН, усі члени вказаної організації утримуються в своїх міжнародних відносинах від погрози силою або її застосування як проти територіальної недоторканності або політичної незалежності будь-якої держави, так і будь-яким іншим чином, несумісним з цілями ООН.

Резолюцією Генеральної Асамблеї ООН (далі - Резолюція) № 36/103 від 09.12.1981, що містить Декларацію про недопустимість інтервенції та втручання у внутрішні справи держав, Резолюцією № 2131 (XX) від 21.12.1965, що містить Декларацію про неприпустимість втручання у внутрішні справи держав та про захист їх незалежності та суверенітету, Резолюцією № 2625 (XXV) від 24.10.1970, що містить Декларацію про принципи міжнародного права, що стосуються дружніх відносин і співробітництва між державами відповідно до

Статуту ООН, Резолюцією № 2734 (XXV) від 16.12.1970, що містить Декларацію про зміцнення міжнародної безпеки та Резолюцією № 3314 (XXIX) від 14.12.1974, що містить Визначення агресії, встановлено, що жодна з держав не має права здійснювати інтервенцію чи втручання у будь-якій формі або з будь-якої причини у внутрішні та зовнішні справи інших держав. Цими ж міжнародними документами закріплено обов'язок держав утримуватись від озброєної інтервенції, підривної діяльності, військової окупації, здійснення сприяння, заохочення чи підтримки сепаратистської діяльності; не допускати на власній території навчання, фінансування та вербовки найманців чи засилання таких найманців на територію іншої держави.

Крім того, статтями 1-5 Резолюції Генеральної Асамблеї ООН № 3314 (XXIX) від 14.12.1974, серед іншого, визначено, що ознаками агресії є застосування збройної сили державою проти суверенітету, територіальної недоторканності чи політичної незалежності іншої держави; застосування збройної сили державою в порушення Статуту ООН.

Згідно з пунктами 1-3 Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 05.12.1994, Російська Федерація, Сполучене Королівство Великої Британії та Північної Ірландії і Сполучені Штати Америки підтвердили Україні своє зобов'язання відповідно до принципів Заключного акта Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 01.08.1975 поважати незалежність і суверенітет та існуючі кордони України; утримуватися від загрози силою чи її використання проти територіальної цілісності чи політичної незалежності України, і що ніяка їхня зброя ніколи не буде використовуватися проти України, крім цілей самооборони або будь-яким іншим чином згідно зі Статутом Організації Об'єднаних Націй; утримуватись від економічного тиску, спрямованого на те, щоб підкорити своїм власним інтересам здійснення Україною прав, притаманних її суверенітету, і таким чином отримати будь-які переваги.

Окрім викладеного, згідно з описом та картою державного кордону, які є додатками до Договору між Україною та Російською Федерацією про українсько-російський державний кордон від 28.01.2003, ратифікованого Російською Федерацією 22.04.2004, територія Автономної Республіки Крим, м. Севастополя, Донецької, Луганської, Херсонської, Миколаївської, Запорізької, Харківської, Сумської, Чернігівської областей відноситься до території України.

Перебування на території України підрозділів збройних сил інших держав з порушенням процедури, визначеною Конституцією та законами України, Гаазькими конвенціями 1907 року, IV Женевською конвенцією 1949 року, а також всупереч Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї 1994 року, Договору про дружбу, співробітництво і партнерство між Україною і Російською Федерацією 1997 року та інших міжнародно-правових актів, є окупацією частини території суверенної держави України та відповідно до міжнародного права – діянням з усіма наслідками, передбаченими міжнародним правом.

Статтею 42 Додатку до IV Гаазької конвенції про закони і звичаї суходільної війни 1907 року визначено, що територія визнається окупованою, якщо вона фактично перебуває під владою армії супротивника. Окупація поширюється лише на ту територію, де така влада встановлена і здатна виконувати свої функції.

Всупереч нормам міжнародного гуманітарного права представники влади Російської Федерації (далі - РФ) та службові особи з числа керівництва Збройних Сил Російської Федерації (далі – ЗС РФ), діючи всупереч вимогам Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 05.12.1994, принципам Заключного акта Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 01.08.1975, вимогам Статуту ООН і Декларацій Генеральної Асамблеї ООН № 36/103 від 09.12.1981, № 2734 (XXV) від 16.12.1970, № 2131 (XX) від 21.12.1965, № 3314 (XXIX) від 14.12.1974 та інших міжнародно-правових актів, поетапно спланували, підготували та розв'язали агресивну війну та збройний конфлікт проти України, а саме віддали наказ підрозділам ЗС РФ та іншим підпорядкованим їм військовим підрозділам, силовим відомствам і збройним формуванням про повномасштабне військове вторгнення на територію України, у тому числі з метою захоплення її територій та державної влади.

Так, 24.02.2022 військовослужбовці підрозділів ЗС РФ разом з іншими, підпорядкованими представникам влади РФ та керівництву ЗС РФ, військовими підрозділами, силовими відомствами і збройними формуваннями, діючи на виконання вищевказаного злочинного наказу щодо повномасштабного військового вторгнення на територію України, шляхом збройної агресії, з погрозою застосування зброї та її фактичним застосуванням, здійснили незаконне повномасштабне вторгнення на територію України через державні кордони України в Донецькій, Луганській, Харківській, Херсонській, Миколаївській, Сумській, Чернігівській та інших областях. Окрім цього, останні здійснили збройний напад на державні органи, органи місцевого самоврядування, підприємства, установи, організації, військові частини, інші об'єкти, які мають важливе народногосподарське та оборонне значення, житлові масиви, цивільні та інші об'єкти, та окупували частину території України. Тобто, вчинили дії, спрямовані на виконання раніше розробленого злочинного плану і реалізацію вищевказаного злочинного умислу, направлені на порушення суверенітету і незалежності України, насильницьку зміну та повалення її конституційного ладу, захоплення державної влади в Україні, посягання на її територіальну цілісність і недоторканність, з метою зміни меж території та державного кордону на порушення порядку, встановленого Конституцією України та міжнародно-правовими актами, що продовжується до теперішнього часу та призвело і призводить до загибелі значної кількості людей, заподіяння значних матеріальних збитків та інших тяжких наслідків.

У зв'язку з викладеним, 24.02.2022 Президент України видав Указ № 64/2022 «Про введення воєнного стану в Україні», затверджений Законом України № 2102-IX від 24.02.2022 «Про затвердження Указу Президента України «Про введення воєнного стану в Україні», відповідно до якого з 05 години

30 хвилин 24.02.2022 в Україні введено воєнний стан, строки дії якого у подальшому неодноразово продовжувався та який діє до цього часу.

У подальшому, військовослужбовці підрозділів ЗС РФ разом з іншими, підпорядкованими представникам влади РФ та керівництву ЗС РФ, військовими підрозділами, силовими відомствами і збройними формуваннями, діючи на виконання вищевказаного злочинного наказу представників влади РФ, здійснивши повномасштабне збройне вторгнення на суверенну територію України, констатоване на найвищому юридичному рівні Резолюцією Генеральної Асамблеї Організації Об'єднаних Націй «Агресія проти України» A/RES/ES-11/1 від 02.03.2022, а також проміжним рішенням Міжнародного суду Організації Об'єднаних Націй від 16.03.2022, крім інших сухопутних територій та населених пунктів України, у строк до 03.03.2022 зайняли та взяли під свій контроль місто Херсон та всі населені пункти Херсонської області, тимчасово окупувавши їх території з розташованими там державними органами влади, органами місцевого самоврядування, підприємствами, установами, організаціями, військовими частинами та іншими об'єктами.

Так, з того часу були окуповані й органи Державної кримінально-виконавчої служби України, розташовані на території м. Херсона та Херсонської області, а саме державна установа «Північна виправна колонія (№ 90)», державна установа «Дар'ївська виправна колонія (№ 10)», державна установа «Голопристанська виправна колонія (№ 7)» та державна установа «Херсонський слідчий ізолятор».

Крім того, з метою подальшого захоплення виконавчої гілки державної влади на вказаній території, наказом військового коменданта Херсонської області від 07.05.2022 № 18 «Про створення управління та призначення начальника служби виконання покарань по Херсонській області» створено Управління служби виконання покарань по Херсонській області, якому, згідно з цим наказом, передано в оперативне управління всі кримінально-виправні установи в регіоні.

Разом з тим, відповідно до частини 1 статті 1 Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України» (далі - Закон) тимчасово окупована РФ територія України є невід'ємною частиною території України, на яку поширюється дія Конституції та законів України, а також міжнародних договорів, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України. Правовий статус тимчасово окупованої території, а також правовий режим на тимчасово окупованій території визначаються цим Законом, іншими законами України, а також міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, принципами та нормами міжнародного права. Тимчасова окупація РФ територій України, визначених частиною 1 статті 3 цього Закону, незалежно від її тривалості, є незаконною і не створює для РФ жодних територіальних прав.

Пунктом 7 частини 1 статті 1-1 Закону передбачено, що тимчасово окупована РФ територія України - це частини території України, в межах яких збройні формування РФ та окупаційна адміністрація РФ встановили та

здійснюють фактичний контроль, або в межах яких збройні формування РФ встановили та здійснюють загальний контроль з метою встановлення окупаційної адміністрації РФ.

За змістом частин 1-3 статті 9 та статті 19 Закону, державні органи та органи місцевого самоврядування, утворені відповідно до Конституції та законів України, їх посадові та службові особи на тимчасово окупованій території діють лише на підставі, у межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України. Будь-які органи, їх посадові та службові особи на тимчасово окупованій території та їх діяльність вважаються незаконними, якщо ці органи або особи створені, обрані чи призначені у порядку, не передбаченому законом. Будь-який акт (рішення, документ), виданий органами та/або особами, передбаченими частиною 2 цієї статті, є недійсним і не створює правових наслідків, крім документів, що підтверджують факт народження, смерті, реєстрації (розірвання) шлюбу особи на тимчасово окупованій території, які додаються до заяви про державну реєстрацію відповідного акту цивільного стану. Особи, винні у порушенні вимог цього Закону, несуть відповідальність, передбачену законом.

У той же час 23.01.2023 Урядом Російської Федерації видано Розпорядження № 97-р про створення, серед іншого, федеральної казенної установи «Виправна колонія № 1 Управління Федеральної служби виконання покарань по Херсонській області», федеральної казенної установи «Виправна колонія № 2 Управління Федеральної служби виконання покарань по Херсонській області», федеральної казенної установи «Виправна колонія № 3 Управління Федеральної служби виконання покарань по Херсонській області», федеральної казенної установи «Лікувальна виправна установа № 4 Управління Федеральної служби виконання покарань по Херсонській області» та визначено, що основною метою діяльності цих установ є виконання кримінального покарання у вигляді позбавлення волі, передбаченого Кримінальним кодексом Російської Федерації, у відповідності до кримінально-виконавчого законодавства Російської Федерації.

Пунктом 5 Розпорядження обов'язки щодо здійснення функції та повноваження засновника установ, зазначених у пункті 1; затвердження статутів установ та забезпечення державної реєстрації установ; визначення переліку нерухомого майна, що підлягає закріпленню на праві оперативного управління (наданню у постійне (безстрокове) користування) за установами; забезпечення здійснення заходів з організації функціонування установ покладено на Федеральну службу виконання покарань Росії (далі – ФСВП).

Так, згідно з указом Президента Російської Федерації від 09.03.2023 № 314 «Про систему та структуру федеральних органів виконавчої влади», на ФСВП покладено функції по забезпеченню виконання кримінальних покарань, утриманню підозрюваних, обвинувачених, підсудних та засуджених, які перебувають під вартою, етапуванню, коновованню, а також контролю за поведінкою умовно засуджених та засуджених, яким судом надана відстрочка відбування покарання.

Крім того, відповідно до Положення про Федеральну службу виконання покарань, затвердженого указом Президента Російської Федерації від 13.10.2004 № 1314, ФСВП Росії є федеральним органом виконавчої влади, здійснюючим правозастосовні функції, функції по контролю та нагляду у сфері виконання кримінальних покарань відносно засуджених, функції по утриманню осіб, підозрюваних або обвинувачених у вчиненні злочинів, та підсудних, які перебувають під вартою, їх охороні та конвоюванню, а також функції по контролю за поведінкою осіб, звільнених умовно-достроково від відбування покарання, умовно засуджених та засуджених, яким судом надана відстрочка відбування покарання, та по контролю за знаходженням осіб, підозрюваних або обвинувачених у вчиненні злочинів, у місцях виконання запобіжного заходу у вигляді домашнього арешту та за дотриманням ними накладених судом заборон та (або) обмежень.

ФСВП Росії здійснює свою діяльність безпосередньо та (або) через свої територіальні органи, установи, які виконують покарання, слідчі ізолятори, а також підприємства, установи та організації, спеціально створені для забезпечення діяльності кримінально-виконавчої системи.

Однією з основних задач служби, передбачених Положенням, є управління територіальними органами ФСВП Росії та безпосередньо підпорядкованими установами та організаціями.

Згідно з Положенням, ФСВП Росії очолює директор.

Указом Президента Російської Федерації від 25.11.2021 № 675 на посаду директора ФСВП Росії призначено Гостєва Аркадія Олександровича, який перебуває на вказаній посаді по теперішній час.

У пункті 11 розділу III Положення зазначено, що директор ФСВП, поміж іншого, здійснює на основі єдиначальності керівництво діяльністю ФСВП Росії; затверджує структуру та штатний розклад територіальних органів ФСВП Росії, положення про структурні підрозділи ФСВП Росії, типові структури, типові штатні розклади територіальних органів ФСВП Росії, а також типові структури, типові штатні розклади та граничну штатну чисельність працівників установ, що виконують покарання, слідчих ізоляторів та інших установ і організацій, що входять до кримінально-виконавчої системи, в межах встановленої Президентом Російської Федерації штатної чисельності працівників кримінально-виконавчої системи, положення про територіальні органи ФСВП Росії відповідно до типового положення про територіальний орган ФСВП Росії, затвердженого Міністром юстиції Російської Федерації; приймає рішення про створення, реорганізацію та ліквідацію територіальних органів ФСВП Росії відповідно до законодавства Російської Федерації, про заснування, реорганізацію та ліквідацію підприємств установ, що виконують покарання; вносить Міністру юстиції Російської Федерації пропозиції про створення, реорганізацію та ліквідацію установ, виконуючих покарання, для надання до Уряду Російської Федерації; має інші повноваження, визначені Положенням про ФСВП Росії.

Директор ФСВП Росії несе персональну відповідальність за здійснення покладених на ФСВП повноважень.

Так, діючи на виконання Розпорядження голови Уряду Російської Федерації від 23.01.2023 № 97-р відповідно до наданих кримінально-виконавчим законодавством та нормативно-правовими актами Російської Федерації повноважень, громадянин РФ - директор Федеральної служби виконання покарань Росії Гостєв Аркадій Олександрович, переслідуючи прямий умисел, усвідомлюючи суспільно небезпечний характер своїх дій, передбачаючи суспільно небезпечні наслідки і бажаючи їх настання, розуміючи, що Україна є суверенною і незалежною державою, суверенітет якої поширюється на всю її територію, зі своєю системою державних органів, які утворюються та діють відповідно до українського законодавства, усвідомлюючи, що РФ здійснила повномасштабне збройне вторгнення на суверенну територію України, у тому числі з метою захоплення її територій з розташованими там державними органами влади, органами місцевого самоврядування, підприємствами, установами, організаціями, військовими частинами та іншими об'єктами, у порушення визначених українським національним та міжнародним правом норм, перебуваючи на території Російської Федерації, у січні – лютому 2023 року (більш точні дата, місце та час досудовим розслідуванням не встановлені) вчинив дії з метою захоплення державної влади в частині України, які виразились у незаконному заснуванні (створенні) установ виконання покарань на території м. Херсона та Херсонської області, частина якої з березня 2022 року по цей час залишається тимчасово окупованою представниками РФ та яка фактично є адміністративно-територіальною невід'ємною складовою України, способом, не передбаченим Конституцією та законами України, шляхом внесення пропозицій щодо створення таких установ до Міністерства юстиції РФ та Уряду РФ та після видання Розпорядження № 97-р – державної реєстрації цих установ у Єдиному державному реєстрі юридичних осіб Російської Федерації. Після вчинення вказаних дій новостворені установи виконання покарань увійшли до складу ФСВП Росії, очолюване Гостєвим А.О.

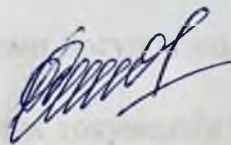
Таким чином, Гостєв А.О., як директор ФСВП Росії, незаконно заснував на території м. Херсона та Херсонської області, забезпечив функціонування та підпорядкував собі федеральну казенну установу «Виправна колонія № 1 Управління Федеральної служби виконання покарань по Херсонській області» (місцезнаходження та адреса юридичної особи – Херсонська область, муніципальне утворення Голопристаньке, с. Стара Збур'ївка, вул. Набережна, 1Б), федеральну казенну установу «Виправна колонія № 2 Управління Федеральної служби виконання покарань по Херсонській області» (місцезнаходження та адреса юридичної особи – Херсонська область, міський округ Херсонський, м. Херсон, вул. Некрасова, 234), федеральну казенну установу «Виправна колонія № 3 Управління Федеральної служби виконання покарань по Херсонській області» (місцезнаходження та адреса юридичної особи – Херсонська область, муніципальний район Херсонський, сільське поселення Дар'ївське, с. Дар'ївка, вул. Соборна, 193), федеральну казенну установу «Лікувальна виправна установа № 4 Управління Федеральної служби виконання покарань по Херсонській області» (місцезнаходження та адреса юридичної особи – Херсонська область, муніципальний округ Снігурівський, с. Центральне,

вул. Суворова, 1), тобто заснував установи виконання покарань на території України, на якій такі установи утворюються та функціонують виключно відповідно до національного законодавства України та входять до складу Державної кримінально-виконавчої служби України, на яку покладається завдання щодо здійснення державної політики у сфері виконання кримінальних покарань та виконання правозастосовних та правоохоронних функцій.

На теперішній час вищевказані установи виконання покарань залишаються зареєстрованими на території м. Херсона та Херсонської області за законодавством Російської Федерації, входять до складу Управління служби виконання покарань по Херсонській області, який є територіальним органом Федеральної служби виконання покарань Росії, очолюваний Гостєвим А.О., та на який покладено виконання аналогічних завдань, визначених для Державної кримінально-виконавчої служби України, однак які реалізуються у сфері виконання кримінальних покарань в інтересах окупаційної адміністрації РФ, діючої на території Херсонської області.

З огляду на викладене, Гостєв Аркадій Олександрович підозрюється у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 109 КК України, кваліфікуючими ознаками якого є дії, вчинені з метою захоплення державної влади.

**Старший групи прокурорів –
начальник відділу протидії порушенням
прав людини у правоохоронній
та пенітенціарній сферах
Херсонської обласної прокуратури**

Сергій Іванович ДОНСВ

Про підозру мені повідомлено, повідомлення про підозру та пам'ятка про процесуальні права та обов'язки вручені, права підозрюваного оголошені та роз'яснені.

Підозрюваний _____

(підпис, ініціали, прізвище)

Підозрюваному роз'яснені його процесуальні права, передбачені ст. 42 КПК України, а саме:

«Підозрюваний має право:

1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють;
2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, а також отримати їх роз'яснення у разі необхідності;

3) на першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого та перед кожним наступним допитом з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, на присутність захисника під час допиту та інших процесуальних дій, на відмову від послуг захисника в будь-який момент

кримінального провадження, на отримання послуг захисника за рахунок держави у випадку відсутності коштів на оплату таких послуг;

4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;

5) давати пояснення, показання з приводу підозри чи в будь-який момент відмовитися їх давати;

6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;

7) у разі затримання – на негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування;

8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;

9) брати участь у проведенні процесуальних дій;

10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;

11) застосовувати з додержанням вимог КПК України технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься вмотивована постанова (ухвала);

12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;

13) заявляти відводи;

14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування, та вимагати відкриття матеріалів;

15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;

16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді;

17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердились;

18) користуватись рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватись послугами перекладача за рахунок держави.

Підозрюваний, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустрічі з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

Підозрюваний зобов'язаний:

1) прибувати за викликом до суду, а в разі неможливості прибути за викликом у призначений строк – заздалегідь повідомити про це суд;

2) виконувати обов'язки, покладені на нього рішенням про застосування заходів забезпечення кримінального провадження;

3) підкорятися законним вимогам та розпорядженням слідчого, прокурора, слідчого судді, суду».

Права та обов'язки підозрюваного мені повідомлені, їх зміст роз'яснений та зрозумілий. Пам'ятку про процесуальні права та обов'язки підозрюваного отримав.

Підозрюваний _____
(підпис, ініціали, прізвище)

« ____ » год. « ____ » хвилин « ____ » _____ 2023 року

Захисник _____
(підпис, ініціали, прізвище)

Письмове повідомлення про підозру вручив:

**Старший слідчий в ОВС
СВ УСБ України в Херсонській області
підполковник юстиції**

Андрій Вікторович Віслоух